

Гереш Петро Андрійович

Кандидат технічних наук,
іноземний член УНГА,
фахівець у сфері геології і
розробки газових родовищ

Народився 6 червня 1936 р. у с. Ружична Хмельницького району Хмельницької області. У 1960 р. закінчив нафтовий факультет ЛПІ (спеціальність «Геологія та розвідка нафтових і газових родовищ») та почав працювати у Шебелинському ГПУ. Тут пройшов шлях оператора з дослідження свердловин, техника-геолога, старшого геолога, начальника геологічного відділу, головного геолога управління (1968–1974).

Під його керівництвом колектив геологів ГПУ спільно з фахівцями ВНДІгазу обґрунтував пропозицію щодо збільшення кількості проектних свердловин (на понад 100 од.) на Шебелинському родовищі для залучення до розробки всіх його запасів. Брав участь у створенні спеціалізованої Української промислово-геофізичної експедиції для контролю за розробкою цього родовища.

У 1974 р. він був переведений на посаду головного геолога у Харківське ГПУ. Разом із фахівцями інституту «УкрНДІгаз» П. А. Гереш запроваджував освоєні на Шебелинському родовищі удосконалені технології розбурювання і розробки таких великих за

запасами родовищ, як Хрестищенське, Єфремівське, Мелихівське та ін., які характеризувалися більшими глибинами залягання продуктивних пластів і величинами пластових тисків.

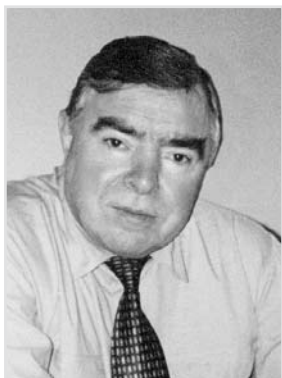
У 1978 р. Петро Андрійович став заступником генерального директора — головним геологом ВО «Уренгойгаздобыча». Займався освоєнням унікального і найбільшого за запасами у колишньому СРСР Уренгойського газового родовища. Завдяки його успішному координуванню діяльності багатьох науково-дослідних, проектних і виробничих організацій за короткий час родовище було виведене на максимальний проектний режим видобування газу з основного, верхнього (сеноманського), горизонту і розпочалася дорозвідка й освоєння запасів газу і конденсату нижнього (валанжинського) горизонту. Спираючись на досвід розробки Уренгойського родовища, П. А. Гереш підготував кандидатську дисертацію «Методи визначення параметрів масивно-пластових покладів на прикладі великих родовищ Східної України і Тюменської області», яку захистив у 1988 р. у ВНДІгазі.

У 1987 р. він перейшов на посаду заступника начальника Управління геології і розробки родовищ Мінгазпрому. Опікувався проблемами дорозвідки й освоєння інших родовищ Західного Сибіру, насамперед Ямбурзького і тих, які розташовані поруч з Уренгойським.

Уже після виходу на пенсію в 1998 р. Петро Андрійович ще протягом двох років обіймав посаду заступника генерального директора з геології, розробки і видобування у ВАТ «Севернефтегаз» і ВАТ «Арктическая газовая компания».

П. А. Гереш — лауреат Державної премії РФ у галузі науки і техніки. Нагороджений орденом «Знак Пошани», медалями ВДНГ СРСР. Він — почесний працівник газової промисловості, відмінник газової промисловості.

Помер 11 жовтня 2003 р. у м. Москва.

Гімер Роман Федорович

Доктор технічних наук,
академік УНГА, фахівець у сфері
підземного зберігання газу

Народився 5 червня 1934 р. у с. Крехова Жовківського району Львівської області.

Після закінчення Львівського політехнічного інституту протягом 1957–1973 рр. Роман Гімер працював на підприємствах газової промисловості Прикарпаття: у системі Опарського укрупненого газопромиселу та Стрийського ГПУ. Був оператором, майстром із видобування газу, геологом, старшим інженером.

У 1962 р. Романа Федоровича призначили начальником технологічної групи, в 1964 р. — начальником цеху науково-дослідних і виробничих робіт Стрийського газопромислового управління. Очолюваний ним підрозділ став одним із кращих в країні. Він здійснював науковий супровід експлуатації газових родовищ регіону, який у той час був одним із головних джерел для подавання газу в магістралі Дашава–Київ–Брянськ–Москва та Дашава–Мінськ–Рига–Вільнюс. Організував масштабну роботу з підрахунку запасів, складання технологічних схем роз-

робки і дослідження свердловин десяти газових родовищ, з підвищення їх продуктивності, а також вивчав взаємодії двох великих сенон-гельветських покладів сусідніх Угерського та Більче-Волицького родовищ.

Проведені ним дослідження стали основою для проектування найбільшого в Європі комплексу підземного зберігання газу. Роман Федорович взяв безпосередню участь у проектуванні Угерського і Опарського підземних сховищ газу, під його керівництвом розроблено технологічні схеми Дашавського ПСГ.

У 1970 р. він захистив кандидатську дисертацію. У 1973 р. перейшов в Івано-Франківський інститут нафти і газу, де згодом очолив кафедру нафтогазової динаміки, на основі якої було створено науковий центр із підземного зберігання газу. Тут науковець розробив теоретичні засади проектування й експлуатації підземних сховищ газу на базі вироблених газових покладів, що були висвітлені в докторській дисертації, яку він захистив у 1984 р.

Р. Ф. Гімер досліджував питання електромодельювання процесів у ПСГ, використання інертних газів під час підземного зберігання та видобування газу, проблеми, пов'язані з транспортуванням газу, працював над удосконаленням вітчизняної фахової термінології. Є автором 11 монографій та навчальних посібників, 21 навчально-методичної розробки, п'яти винаходів, 44 технологічних проектів із розробки газових родовищ і створення ПСГ, а також інших науково-дослідних робіт.

Нагороджений медаллю «За трудову доблесть», багатьма відомчими відзнаками. Йому присвоєно почесне звання «Заслужений працівник АТ «Укргазпром».

Помер 27 квітня 2008 р.